28/12/2021

Μητροπολίτης Λευκάδος: Να σταματήσουμε τα πάθη που αρρωσταίνουν την κοινωνία μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λευκάδος και Ιθάκης

Στο Πρωτοχρονιάτικο μήνυμα που εξέδωσε ο Μητροπολίτης Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλος, αναφέρει ότι το νέο έτος βρίσκει "μουδιασμένη την κοινωνία μας με όσα συμβαίνουν γύρω μας". Μάλιστα ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι "απαιτείται μεταξύ άλλων σοβαρή αυτοκριτική. Δυστυχώς, η σημασία της λέξης κρίση έχει πιά φθαρεί. Και αντί να οδηγεί στην έντιμη αναγνώριση των δικών μας λαθών, χρησιμοποιείται συνήθως για να τονίσει τα λάθη άλλων".

Παρακάτω η ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

Πρός

Τόν Ἱερό Κλῆρο, τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες καί τόν Εὐλογημένο Λαό τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.» (Α΄ Ἰωάν. 4,4)

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Ἡ ἀγαθότητα τοῦ Πανοικτίρμονος Τριαδικοῦ Θεοῦ θέλησε νά μᾶς χαρίσει τό μέγα δῶρο τῆς ζωής, ὥστε ν’ ἀξιωθοῦμε νά ὑποδεχθοῦμε πρό ὀλίγων ὡρῶν τήν ἔλευση τοῦ νέου ἔτους 2022.

Ἡ ἀπαρχή κάθε νέου ἔτους ἀποτελεῖ κί ἕνα σταθμό στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Καλούμαστε νά κάνουμε τήν καλύτερη δυνατή χρήση τοῦ χρόνου πού ἔχουμε στή διάθεσή μας. Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς πού κυλᾶ, μᾶς ὁδηγεῖ στήν ἡμέρα, στό φῶς, στή χαρά καί τήν εὐτυχία τῆς μελλούσης ζωῆς. Ἐκεῖ ὅπου «νὺξ οὐκ ἔσται ἔτι» (Ἀποκ., 22,5), ἀλλά συνεχής καί ἀδιάκοπος ἡμέρα, τήν ὁποῖα φωτίζει τό ἀληθινό φῶς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Γιά αὐτό καλεῖται ὁ ἄνθρωπος τόν χρόνο πού ἔχει στήν διάθεσή του, νά τόν χρησιμοποιήσει ἐπωφελῶς, ὡς συνιστᾶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος «θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον» (Α΄ Πέτρου 4,2).

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἀνατολή τοῦ Νέου Ἔτους εὑρίσκει τήν σύγχρονη κοινωνία μας μουδιασμένη καί προβληματισμένη, σχετικά μέ ὅσα γεγονότα συμβαίνουν γύρω μας. Μέ τήν πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ, τήν κρίση στήν οἰκονομία καί στήν ἠθική νά σωβοῦν. Μέ τίς ἀξίες καί τούς θεσμούς ὁλοένα καί περισσότερο νά σχετικοποιοῦνται καί νά περιθωριοποιοῦνται. Μέ τήν ἀπογοήτευση καί τήν ἀβεβαιότητα νά καταλαμβάνουν ὁλοένα καί μεγαλύτερη θέση μέσα στις καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Μέ τή βία καί τήν ἐγκληματικότητα νά σπέρνουν τόν φόβο καί τήν ἀνασφάλεια. Ἐν τούτοις, ἡ κρίση αὐτή εἶναι δυνατόν νά ἀποτελέσει ἀποφασιστική εὐκαιρία γιά νά ἀνακαλύψουμε θαμμένους θησαυροὺς ἀξιῶν τοῦ Γένους μας, πού μποροῦν νά μᾶς ὁδηγήσουν σέ νέα ἀνοδική πορεία.

Γι᾽ αὐτό ὅμως, ἀπαιτεῖται μεταξύ ἄλλων σοβαρή αὐτοκριτική. Δυστυχῶς, ἡ σημασία τῆς λέξεως κρίση ἔχει πιά φθαρεῖ. Καί ἀντί νά ὁδηγεῖ στήν ἔντιμη ἀναγνώριση τῶν δικῶν μας λαθῶν, χρησιμοποιεῖται συνήθως γιά νά τονίσει τά λάθη ἄλλων. Ταυτόχρονα, ἐπιβάλλεται νά συνειδητοποιήσουμε τά λάθη πού κάναμε ὡς λαός, ἀλλά καί τά προσωπικά μας λάθη. Ἡ αὐτοκριτικὴ ὅμως αὐτή δέν φθάνει. Χρειάζεται οὐσιαστική

μετάνοια. Γιά πολλούς, ἡ λέξη αὐτή ἠχεῖ πολύ παρωχημένη. Ἐν τούτοις, παραμένει διαχρονικά ἐπίκαιρη καί ἐπαναστατική ἀπό τότε πού τήν ἀνέδειξε πυρῆνα τοῦ Εὐαγγελίου Του ὁ Χριστός. Μόνο μέ ἀλλαγή νοῦ καί καρδιᾶς μποροῦμε νά σταματήσουμε συνήθειες καί πάθη πού ἀρρωσταίνουν τήν κοινωνία μας· τό ψέμα στίς ποικίλες ἐκδοχές του, τήν ἄμεση ἤ ἔμμεση κλοπή καί ὑπεξαίρεση, τήν χλιδή, τήν φιλαυτία, τήν ἔλλειψη μέτρου· τίς μικροαπάτες, τήν μικρή ἤ μεγάλη φοροδιαφυγή, πού κατάντησαν νά θεωροῦνται «ἀναγκαῖο κακό» ἤ, κυνικότερα, «ἀναγκαῖα γιά τό καλό μας».

Ἐμεῖς συνειδητοποιοῦμε ὅμως τήν κρισιμότητα τῶν καιρῶν; Παραμερίζουμε γιά χάρη τοῦ κοινοῦ καλοῦ φιλοδοξίες, κομματισμούς, προσωπικές ἐπιδιώξεις; Τό Ἔθνος μας μεγαλούργησε μέ τήν ὁμοψυχία καί τήν ἑνότητα. Κινδύνευσε μέ τήν ὀξεία ἀντιπαράθεση καί τή διχόνοια. Ὁ λαός μας σέ παράλληλες ἐποχές ἔχει ἐπιδείξει θαυμαστή ὡριμότητα. Χρειάζεται λοιπόν κί ἐμεῖς νά ἐνεργοποιήσουμε τήν καθαρή συνείδησή μας. Νά ἐπαναφέρουμε τόν Θεό στή ζωή μας. Τόν περιθωριοποιήσαμε. Τόν ἐξορίσαμε ἀπό τή ζωή μας, ἀπό τήν ἐργασία μας, ἀπό τήν οἰκογένειά μας, ἀπό τήν κοινωνία, ἀπό τίς ἀποφάσεις μας. Καί μαζί μέ τόν Θεό ἀπωθήσαμε καί κάθε πνευματική ἀξία πού ἐκπροσωπεῖ τό θεῖο. Γι’ αὐτό καί ἀσχολούμαστε μέ τόν ἀντίχριστο, δεῖγμα πνευματικῆς παρακμῆς καί βαριᾶς νοσηρότητας.

Ὀφείλω, ὡς ποιμήν και πνευματικός σας πατέρας, νά σᾶς τονίσω ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μία ἀπό τίς πολλές θρησκεῖες, πού περιορίζονται ἁπλῶς νά ἱκανοποιήσουν τήν ὁρμέμφυτη – ἐνστικτώδη ἀναγκαιότητα τῆς θρησκευτικότητας. Ὀνομάζεται Ἐκκλησία γιά νά δηλωθεῖ τό σύνολο τῶν πιστῶν, πού συγκροτεῖ ἕνα ἐνιαῖο Σῶμα καί ἔχει ὡς Κεφαλή τόν Κύριο Ἰησοῦ. Ὁ Χριστός εἶναι «μεθ’ ἡμῶν», εἶναι πάντοτε μαζί μας. Ὅταν ἀναλήφθηκε στούς οὐρανούς, δέν μᾶς ἐγκατέλειψε ἀλλά μᾶς διαβεβαίωσε: «Ἰδού ἐγώ μεθ’ ὑμῶν εἰμὶ πάσας τάς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος». (Ματθ. 28,20). Ἡ ἑνότητα αὐτή μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Μελῶν τῆς Ἐκκλησίας Του πραγματώνεται, πάνω ἀπ’ ὅλα, μέσῳ τῶν Μυστηρίων. «Σημαίνεται», δηλαδή φανερώνεται, ὅπου τελεῖται ἡ Θεία Εὐχαριστία κατά τόν ἅγιο Νικόλαο τόν Καβάσιλα.

Ἀδελφοί μου καί Παιδιά μου,

Κάθε νέο ἔτος προστίθεται ὡς εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί μᾶς δίδει μία ἐπί πλέον εὐκαιρία στροφῆς πρός τά ἄνω, μία εὐκαιρία ἀνυψώσεώς μας ἐκ τῶν γηΐνων πρός τά ἐπουράνια. Μπροστά στή σύγχρονη πραγματικότητα ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσφέρει λόγο ἐλπίδας καί παρηγοριᾶς, διότι ὁ μόνος δρόμος γιά νά ἐλευθερωθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τά βάρη τοῦ παρελθόντος καί τοῦ παρόντος εἶναι ἡ προσδοκία ἑνός

καλύτερου μέλλοντος. Καί ὁ μόνος πού μπορεῖ νά δώσει αὐτή τήν προοπτική εἶναι ὁ Κύριος, πού μᾶς προσφέρει τήν αἰωνιότητα καί τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μόνο πλησίον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκει ἀνάπαυση καί γνήσια ἐλευθερία. Μέ τόν Χριστό στήν ἐπίγεια πορεία μας μεταφέρουμε τόν οὐρανό στή γή. Εἶναι τό μεγαλύτερο δῶρο πού παίρνει ὁ ἄνθρωπος ἀπό τώρα καί γιά πάντα, ἀρκεῖ νά τό ἐπιθυμεῖ. Ἄς δεχθοῦμε λοιπόν τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγέλιου, ὡς μήνυμα Χάριτος γιά τήν σωτηρία, στήν πνευματική ἔρημο τῶν καιρῶν μας, ὡς μήνυμα αἰώνιας ζωῆς. Μόνον ἔτσι θά καλυτερεύσει ὁ κόσμος καί θά δεῖ καλύτερες ἡμέρες τό Ἔθνος μας.

Ὁλοκαρδίως εὔχομαι τό νέο ἔτος 2022 νά εἶναι εὐλογημένο, εἰρηνικό, πλῆρες ἀγαθῶν, πνευματικῆς προόδου, ἑνότητας καί μετανοίας.

Διάπυρος πρός τόν ἐν σαρκί περιτμηθέντα Κύριον εὐχέτης ὅλων σας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΣΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

† Ὁ Λευκάδος καί Ἰθάκης Θ ε ό φ ι λ ο ς